sahují jedině údaj místa, času nebo způsobu výroby, vlastnosti neb určení nebo ceny, množství aneb váhy zboží. Naříkané rozhodnutí vychází z náhledu, že slovo »elektra« jest ve smyslu tohoto zákonného předpisu slovem, které pouze údaj vlastnosti zboží slovem tím označeného obsahuje. Stížnost potírá náhled ten, trvajíc na tom, že slovo »elektra« jest slovo fantastické, pocházejíc od jména dcery Agamemnonovy, či od slova »elektron« v řečtině jantar znamenajícího. S hlediska § 1 známk. novely z r. 1895, kterým byl změněn § 3 bod 2. zákona ze dne 6. ledna 1890 č. 19 ř. z., jest jedině rozhodným, jaký význam má toto slovo podle svého přirozeného a vžitého pojímání jeho v obecném životě. A tu jest notorické, pročež žádného důkazu nepotřebuje, že slovo elektra na prvý poslech nebo po prvém přečtení vzbudí v každém, ať zná původ slova toho či nikoliv, představu energie ve fysice elektřinou zvané a výrobek slovem tímto označený pojímá se všeobecně jako přístroj buď elektřinou činný, nebo elektřinu vzbuzující. Označil-li by se tudíž tímto slovem přístroj elektrotepelný, nebo jiné elektrotechnické zboží, pro něž se stěžovatelka zápisu slovní známky »Elektra« domáhala, vyjadřovalo by slovo to dle svého přirozeného významu výlučně vlastnost a určení zboží tohoto.

Nemohl se proto nejvyšší správní soud přikloniti k vývodům stížnosti, které se snaží přesvědčiti, že slovo »elektra« jest slovo fantastické nebo bájeslovné a musil stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ze dne 28. května 1920, č. 4688.

Dr. Flieder.

Při zakázané hře v karty nelze policii zabavený peníz prohlásiti za propadlý ve prospěch státu (§ 522 tr. zák.)

Rozsudkem okr. soudu byli obžalovaní uznáni vinnými přestupkem proti veřejné mravopočestnosti dle § 522 tr. zák. a odsouzeni každý k peněžité pokutě 100 K a k náhradě útrat tr. řízení.

Podle § 1 zák. ze dne 17. října 1919 č. 362 sb. z. a n. byl povolen podmíněný odklad trestu na dobu jednoho roku.

Na odvolání byl rozsudek potvrzen s tím, že jedna třetina pokuty vydobyté případně udavatelům.

Usnesením okr. soudu v X. ze dne 26. dubna 1920 byla částka 950 Kč policií při zakázané hře zabavená prohlášena za propadlou ve prospěch státu.

Stížnosti, do usnesení toho podané, krajský soud vyhověl a naříkané usnesení zrušil, a to z těchto důvodů:

Po rozumu § 522 tr. z. ustanoven jest jako trest pro tuzemského obviněného na hazardní hru peněžitá pokuta od 20 až do 1800 K. Z této pokuty připadá udavači jedna třetina. Jiný trest obviněné nestíhá. Nutno proto prohlášení částky při hře policií odebrané za propadlou označiti zákonně za nepřípustné (§ 32, 33, 259 tr. z. a § 281-11 tr. ř.). Bylo proto už z toho důvodu vyhověti stížnosti, nehledíc ani k tomu, že odsouzení může se státi jenom rozsudkem po předcházejícím řízení, konaném dle předpisů trestního řádu a nikoliv usnesením (§ 1 tr. ř.).

Rozhodnutí kraj. soudu v Novém Jičíně ze dne 14. května 1920, č. B-VII.

Dr. J Mazanec.

LITERÁRNÍ ZPRÁVY.

Dr. M. Kašpárek: **»O uzavření smlouvy pojišťovací podle práva československého.** (II. svazek Englišovy-Weyrovy Sbírky spisů právnických a národohospodářských.)

Česká literatura pojistných věd a zejména pojistného práva je dosud značně chuda. Tím potěšitelnějším jest zjev, že dostalo se jí skutečně cenného obohacení monografií Dr. M. Kašpárka »O uzavření smlouvy pojišťovací podle práva československého«, jež uveřejněna byla právě jako II. svazek Englišovy a Weyrovy Sbírky spisů právnických a národohospodářských. Práce tato je však upřímně vítána ještě z dalšího důvodu: svojí časovostí. V Rakousku po dlouhých přípravách, trvajících od r. 1905, byl r. 1915 vydán t. zv. pojišťovací řád v podobě cís. nařízení z 22. listopadu 1915, č. 343 ř. z. Týž byl pak nahrazen zákonem o pojišťovací smlouvě z 23. prosince 1917, č. 501 ř. z. Vzhledem k značným technických obtížím byla působnost původního pojišťovacího řádu i zákona o pojišť. smlouvě zavedena pouze z části, plně měl vstoupiti v Rakousku v platnost 1. ledna 1919. Tím se stalo, že převzala naše republika pouze paragrafy již platící, působnost ostatních paragrafů se odkládá. Máme tím možnost uvažovati o tom, aby zákon byl přizpůsoben zvláštním poměrům domácího pojišťovnictví, a vedle toho odstraniti věci, jež se ne-